

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Isaev Boris Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, nr. xxxxx, ap. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 25.10.2017 - 26.12.2017;
2. Instanța de apel : 15.02.2018 - 10.04.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 06.07.2018 - 19.09.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 26 decembrie 2017, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Isaev Boris a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal și conform legii, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni, art. 349 alin.(2) lit. a) Cod penal și conform legii i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i s-a stabilit lui Isaev Boris pedeapsa definitivă, ținând cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Cheltuielile judiciare în suma de 1680 lei au fost trecute în contul statului.

S-a confiscat în folosul statului automobilul de model XXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 2005, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX cu prețul de piață în mărime de 72000 lei, înregistrat pe numele lui Isaev Boris.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Isaev Boris, având înțelegere prealabilă cu Zorea Constantin, Hîncu Veaceslav, Agapitov Tudor, Natacenco Vasile și Falos Victor de înstrăinare a substanțelor narcotice și psihotrope pe teritoriul r-ului Călărași, în perioada lunilor mai-iulie 2017, ultimii au procurat de la Isaev Boris, care de facto locuiește în mun. Chișinău substanțe narcotice și le-au înstrăinat persoanelor consumatoare de droguri locuitori ai or. Călărași.

Tot el, la data de 03.08.2017, aproximativ la ora 7:10, aflându-se în automobilul său de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, care era parcat în ograda comună a blocului locativ situată pe str. Vasile Lupu 30, din mun. Chișinău și observându-i pe colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Călărași, printre care era și ofițerul superior de investigații XXXXX, după ce s-au prezentat și legitimat, confirmând funcția deținută, l-au somat să staționeze pe motivul că urmau să efectueze acțiuni procesuale și anume percheziția în locuința și automobilul vizat a acestuia. Fiind somat în mod repetat de a coborî din mijlocul de transport menționat, Isaev Boris nu a reacționat și refuzând categoric de a se supune cerințelor legitime a agenților statului menționați, concomitent urmând scopul amenințării cu moartea și cu vătămarea integrității corporale a colaboratorului de poliție, XXXXX, în vederea sistării activității lui de serviciu și schimbării caracterului în interesul său, a startat motorul și cunoscând cu certitudine că ghidează un mijloc de pericol sporit, iar în fața acestuia se află colaborator de poliție în exercițiul funcției, intenționat a început deplasarea cu automobilul său în direcția acestuia, acțiuni cu tendințe de amenințare care au fost percepute ca reale de ofițerul superior de investigații XXXXX. Ca urmare Isaev văzând că Susarenco insistă la subordonarea cerințelor sale legitime și nu se înlătură din fața mijlocului de transport, cunoscând cu certitudine că prin tamponarea pietonului dat pot interveni urmări periculoase pentru viață și sănătatea persoanei, acționând prin intenție direct, intenționat a accelerat viteza automobilului tamponându-l pe XXXXX cu bara de protecție față, capotă și parbriz față, continuând deplasarea sa în jur de 50 metri și virând brusc, ultimul a căzut jos la pământ, astfel fiindu-i cauzate dureri fizice insuportabile, precum și deteriorate telefonul mobil de model „XXXXX” aflat în buzunarul hainei acestuia.

Urmare a acțiunilor lui Isaev Boris, părții vătămate XXXXX i-au fost cauzate entorsă capsule-ligamentară a articulației talo-crurală de dreapta, leziune parțială a ligamentului talo-fibular anterior, echimoză cu edem posttraumatic al țesuturilor moi la nivelul gambei drepte, excoriații la nivelul articulației radio-carpală pe dreapta, traumatisme care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 171/d

din 17 august 2017 se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Acțiunile lui Isaev Boris au fost calificate de procuror în temeiul art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, adică păstrarea, transportarea și distribuirea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a analogiilor drogurilor în proporții deosebit de mari și art.349 alin.(2) lit.a) Cod penal, adică amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, acțiuni însoțite de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere.

3. Împotriva sentinței au declarat apel :

3.1. procurorul în Procuratura r-lui Călărași, Moțpan Ion, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile de judecată și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a încasa din contul inculpatului, cheltuielile de judecată în mărime de 1680 lei, dar și confiscarea în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, a automobilului de model XXXXXcu numere de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1995, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX, a cărui preț minim de piață este de 470001ei.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că conform calculelor anexate la expertizele judiciare suma totală este de 1680 lei, sumă ce a fost suportată de stat.

Trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului la părerea acuzării intră în contradicție și cu prevederile art.16 alin (2) din Constituția Republicii Moldova, prin care se indică că „Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice....” iar banii cheltuiți de stat în urma acțiunilor infracționale a făptașului, care este recunoscut vinovat în modul stabilit de lege, sunt bani publici ce revin din contribuțiile cetățenilor.

Prin aplicarea eronată de către instanța de fond a cerințelor art.1398 alin.(1) Cod civil și a art.229 Cod de procedură penală, nu s-a luat în considerație că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, de fapt aceste norme legale indicate supra, intră în contradicție cu cerințele stipulate la art.143 alin (2) Cod de procedură penală, fapt care la viziunea acuzării, această normă nu poate fi aplicată deoarece Legea supremă - Constituția, prevalează asupra acestei norme penale.

Prin urmare, acuzarea a considerat că instanța a pronunțat o sentință ilegală neacceptând plata cheltuielilor judiciare care urma să fie suportate de către condamnat, urmând ca sentința din 26 decembrie 2017 să fie casată în această privință și să încaseze de la acesta cheltuielile de judecată.

La fel, apelantul a menționat că instanța de judecată, nu a dispus confiscarea automobilului de model XXXXX cu numere de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1995, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX din motiv că nu au fost administrate careva probe care ar confirma că în perioada anului 2016, inculpatul Isaev Boris se ocupa cu înstrăinarea substanțelor narcotice în scop de a obține profit.

Astfel, procurorul a considerat că instanța de judecată, nu a luat în considerație faptul că activitatea infracțională a inculpatului, este mult mai mare decât perioada lunilor mai-iulie 2017 indicată în învinuire, fiindcă înstrăinarea substanțelor narcotice analogice cu cele înstrăinate de către inculpat, în or. Călărași a început în anul 2016, urmărirea penală a fost începută la 10.05.2016 și pe parcursul unui an de zile, persoanele suspecte au fost documentate, perioadă în care inculpatul a obținut profit în rezultatul activității infracționale.

3.2. avocatul Maria Tertia în numele inculpatului Isaev Boris, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței contestate în partea în care s-a dispus confiscarea în folosul statului a automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 2005, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX, cu prețul de piață în mărime de 72000 lei, înregistrat pe numele lui Isaev Boris.

În motivarea cererii de apel, apărătorul a indicat că potrivit art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, nu au fost prezentate careva probe care ar confirma cu certitudine ca Isaev Boris ar fi avut profit de pe urma vânzării substanțelor narcotice, automobilul XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 2005, cod VIN XXXXX, număr motor XXXXX, având vârsta de 12 ani fiind procurat în anul 2017, costul acestuia nu este atât de exagerat, instanța ne luînd în considerație că Isaev era încadrat în câmpul muncii avea salariu, totodată avînd și careva împrumuturi prezentate în instanță.

Instanța de fond a aplicat greșit prevederile art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal și prevederile art.162 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, în cazul dat automobilul confiscat nu constituie unelte la săvârșirea infracțiunii, nu a fost folosit la săvârșirea infracțiunii și nu a fost destinat pentru săvârșirea infracțiunii, mai mult, instanța nu a motivat hotărârea privind confiscarea specială și trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, ci doar a făcut trimitere la art.106 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Isaev Boris a considerat că au fost încălcate prevederile art.46 din Constituția Republicii Moldova - dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia, i-a fost încălcat dreptul la proprietate consfințit la art.46 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova, care prevede că averea dobândită licit nu poate fi confiscată; deși se

invocă precum că automobilul constituie corp delict, acesta nu putea fi corp delict în acest caz, deoarece în materialele cauzei nu se conțin date că acesta a fost dobândit ilicit, ori avea menirea de a fi utilizat în scopuri criminale. Deci, în acest caz automobilul nu poate fi recunoscut corp delict în sensul art.106 Cod penal și urmează a fi utilizat în continuare după destinația lui și în privința acestui bun nu poate fi aplicată confiscarea special.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018, apelurile declarate procurorul în Procuratura r-lui Călărași, Moțpan Ion și apelul avocatului Maria Tertia în numele inculpatului Isaev Boris au fost respinse ca nefondate și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Isaev Boris, a săvârșit anume infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În această ordine de idei, Colegiul penal, analizând și apreciind sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind veridice, utile, consecvente și care coroborează între ele și indică cu certitudine la faptul că Isaev Boris a comis infracțiunea prevăzută la art. art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, pe semnele, păstrarea, transportarea și distribuirea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a analogiilor drogurilor în proporții deosebit de mari și art.349 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe semnele, amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, acțiuni însoțite de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere.

Privitor la numirea pedepsei instanța de apel a menționat că la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Isaev Boris, instanța de fond a respectat prevederile art.6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și a stabilit o pedeapsă echitabilă.

În continuare, instanța de apel a menționat că potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii - săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Subsecvent, art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, prevede ca pedeapsă, închisoare de la 7 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 9000 la 11000 unități convenționale cu lichidarea acesteia, iar potrivit art.349 alin.(2) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 4 la 8 ani.

Totodată, instanța de apel a indicat că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță just a reținut că ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, corectarea inculpatului și atingerea scopului pedepsei penale poate avea loc doar prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse cu închisoarea.

Totodată, în condițiile și limitele de pedeapsă prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal și art.349 alin.(2) lit.a) Cod penal, prin reducerea din maximul și minimul prevăzut de sancțiune se stabilește o nouă limită cu care se va opera la stabilirea pedepsei inculpatului Isaev Boris și anume, limitele de pedeapsă prevăzute la art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, sub formă de închisoare stabilind o nouă limită de la 4 ani 8 luni până la 10 ani și limitele de pedeapsă prevăzute de art.349 alin.(2) lit.a) Cod penal, sub formă de închisoare de la 2 ani 8 luni până la 5 ani 4 luni.

Astfel, instanța de fond întemeiat a considerat că pentru comiterea de către Isaev Boris a infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 5 ani 6 luni, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(2) lit.a) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul, instanța a considerat a stabili lui Isaev Boris pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani cu executare pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

În altă ordine de idei, Colegiul penal a reiterat că acuzatorul de stat a contestat sentința în speță în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile de judecată, indicând că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile legale care guvernează această instituție, totodată menționând că instanța nu a explicat de ce statul trebuie să suporte cheltuielile efectuate în cadrul unei cauze penale, însă instanța de apel nu poate reține aceste argumente ca plauzibile, or instanța de fond la soluționarea demersului respectiv, a oferit o motivare clară în partea ce ține de subiectul de la care sunt încasate cheltuielile suportate în cadrul unui proces penal.

Instanța de apel a reiterat că expertiza dispusă în speță a fost ordonată de către OUP în sensul demonstrării/calificării faptei inculpatului.

În sensul dat, Colegiul penal a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă cheltuieli judiciare în speță, ce sunt achitate din bugetul statutului.

De asemenea, instanța de apel a respins și solicitarea procurorului ce ține de confiscarea în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal, a automobilului de model XXXXX cu numere de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1995, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX, a cărui preț minim de piață este de 470001ei.

În acest context, Colegiul penal a respins argumentele procurorului pe care și-a bazat această cerință și anume că instanța de judecată, nu a luat în considerație faptul că activitatea infracțională a inculpatului, este mult mai mare decât perioada lunilor mai-iulie 2017 indicată în învinuire, fiindcă înstrăinarea substanțelor narcotice analogice cu cele înstrăinate de către inculpat, în or. Călărași a început în anul 2016, urmărirea penală a fost începută la 10.05.2016 și pe parcursul unui an de zile, persoanele suspecte au fost documentate, perioadă în care inculpatul a obținut profit în rezultatul activității infracționale, or acuzarea nu a prezentat probe în acest sens, iar instanța de judecată a examinat cauza penală în limitele învinuirii formulate de acuzatorul de stat.

Mai mult, acuzarea nu a prezentat careva probe din care ar rezulta că inculpatul Isaev Boris, a folosit automobilul de model XXXXX cu numere de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1995, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX, la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, astfel în materialele cauzei lipsesc circumstanțe probate, care ar cade sub incidența art.106 Cod penal, în vederea admiterii apelului acuzatorului de stat.

Consecvent, instanța de apel a menționat că sentința în cauză a fost contestată cu apel și de către avocatul Maria Tertia în numele inculpatului Isaev Boris, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială sentinței contestate în partea în care s-a dispus confiscarea în folosul statului automobilul de model XXXXXcu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 2005, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX, cu prețul de piață în mărime de 72000 lei, înregistrat pe numele lui Isaev Boris.

În continuare, instanța de apel a respins apelul enunțat, or solicitarea apărării nu a fost însoțită de suport probator.

Instanța de apel a menționat că, din materialele cauzei rezultă că prin ordonanța de punere sub sechestru a bunurilor din 05.09.2017, autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 05.09.2017, a fost pus sechestrul asupra automobilului de model XXXXXcu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1995, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX cu prețul de piață în

mărime de 47000 lei și automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 2005, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX, cu prețul de piață în mărime de 72000 lei.

Potrivit certificatului de înmatriculare automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX a fost procurat în anul 2016, iar automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX a fost procurat la 21 iunie 2017.

În prezența stărilor de fapt expuse supra, Colegiul penal a indicat că instanța de fond întemeiat a aplicat în privința inculpatului Isaev Boris prevederile art. 106 Cod penal, și a dispus confiscarea automobilului de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, dat fiind faptul că acesta a fost procurat în perioada comiterii infracțiunii.

Totodată, instanța întemeiat a constatat că atât din materialele cauzei (convorbirile telefonice) cât și declarațiile martorilor, se confirmă că inculpatul Isaev Boris ar fi avut profit de pe urma vânzării substanțelor narcotice, acesta în ședința de judecată a recunoscut că au fost cazuri când elibera substanțele narcotice și contra plată.

Mai mult, din declarațiile inculpatului rezultă că substanțele narcotice erau livrate din Transnistria prin intermediar, iar uneori el personal se deplasa în Transnistria să le aducă, fapt ce denotă că îndeletnicirea acestuia era în scop de înstrăinare a substanțelor narcotice și obținere de profit.

Totodată, instanța de fond întemeiat a respins argumentele inculpatului precum că a beneficiat de careva credite bancare în perioada anilor 2005-2016, că a împrumutat suma de 2000 euro, deoarece acestea nu confirmă faptul că sumele bănești indicate au fost folosite pentru procurarea mijloacelor de transport, valoarea mijloacelor de transport deținute în proprietate inculpatul Isaev Boris depășind cu mult valoarea sumelor indicate de către acesta, iar în prezența circumstanțelor expuse supra se atestă că automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, procurat la 21 iunie 2017, cade sub incidența prevederilor art. 106 Cod penal, din care considerent, soluția instanței privitor la confiscarea acestui automobil este întemeiată, or conform art. 106 alin. (2) Cod penal, sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni și rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, în termen la data de 31 mai 2018, prin care indicînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare și în partea neconfiscării automobilului de model XXXXXcu numere de înmatriculare XXXXX, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care de fapt este criticată de către procuror în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare și de neconfiscarea conform art.106 Cod penal a automobilului XXXXX cu numere de înmatriculare XXXXX – temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală;

- la examinarea prezentei cauze, instanța de apel a respins apelul procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare din contul inculpatului în beneficiul statului, precum și în partea ce ține de neconfiscarea conform art.106 Cod penal a automobilului XXXXX cu numere de înmatriculare XXXXX. Urmează a se constata că, soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința instanței de fond la încasarea cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual penale în vigoare;

- acuzarea remarcă că efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- mai mult, prin Legea nr.316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), alin.(2) art.143 Cod de procedură penală a fost abrogat - prin ce se atestă intenția legiuitorului, de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului;

- potrivit prevederilor alin. (1) art. 3 Cod de procedură penală în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului la părerea acuzării intră în contradicție și cu prevederile art. 16 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, prin care se indică că „Toți cetățenii R. Moldova sunt egali în fașa legii și a autorităților publice...”, iar banii cheltuiți de stat în urma acțiunilor infracționale a făptașului, care este recunoscut vinovat în modul stabilit de lege, sunt bani publici ce revin din contribuțiile cetățenilor;

- instanța de judecată, nu a dispus confiscarea automobilului de model XXXXX cu numere de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1995, cod VIN: XXXXX, număr motor XXXXX, din motiv că nu au fost administrate careva probe care ar confirma că în perioada anului 2016, inculpatul Isaev Boris se ocupa cu înstrăinarea substanțelor narcotice în scop de a obține profit;

- astfel, acuzarea consideră că instanța de judecată, nu a luat în considerație faptul că activitatea infracțională a inculpatului, este mult mai mare decât perioada lunilor mai-iulie 2017 indicată în învinuire, fiindcă înstrăinarea substanțelor

narcotice analogice cu cele înstrăinate de către inculpat, în or. Călărași a început în anul 2016, urmărirea penală a fost începută la 10.05.2016 și pe parcursul unui an de zile, persoanele suspecte au fost documentate, perioadă în care inculpatul a obținut profit în rezultatul activității infracționale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală.

6.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct.6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului Moțpan Ion, hotărârea atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de procurorul Tăut Dorina sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Isaev Boris urmează să fie încasate din contul acestuia, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Procurorul solicită în baza art.227-229 Cod de procedură penală, încasarea sumei de 1680 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară pe cauza penală dată, făcând trimitere la art.227-229 Cod de procedură penală și modificările survenite la art.143 Cod de procedură penală în vigoare din 09.02.2018.

Colegiul penal menționează că cerințele procurorului în acest sens sunt neîntemeiate, iar motivarea instanțelor privind respingerea cerințelor procurorului de încasare a cheltuielilor de judecată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Astfel, se reține că efectuarea expertizelor pe cauză, au fost ordonate de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, iar potrivit prevederilor art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, la caz fiind relevante prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală (red.Legii nr.66 din 05.04.2012), care stipulau că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar modificările la norma dată din 09.02.2018, nu au efect retroactiv.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Argumentul recurentului cu privire la neconfiscarea automobilului XXXXX cu numere de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 1995, conform art.106 Cod penal, instanța de recurs ordinar îl consideră neîntemeiat și menționează că, în acest sens instanța de apel just s-a expus în pct.54-55 a deciziei în sensul respingerii acestuia, motivare, pe care o însușește, or, la caz se constată, că acuzarea nu a prezentat careva probe, din care ar rezulta că inculpatul Isaev Boris, a folosit automobilul de model XXXXX cu numere de înmatriculare ILW 267, anul fabricării 1995, cod VIN:XXXXX, număr motor XXXXX, la comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, sau că acesta a fost procurat din banii dobândiți în rezultatul activității criminale, după cum indică acuzarea, deoarece conform învinuirii aduse inculpatului activitatea criminală de către acesta a fost desfășurată în perioada lunilor mai-iulie 2017, iar acel fapt, că

urmăria penală pe fapt a fost pornită la 10.05.2016, persoanele suspecte fiind documentate, nu poate fi reținut pentru confiscarea automobilului menționat în temeiul art.106 Cod penal.

Se reține, că recurentul în recurs nu prezintă careva argumente plauzibile, care ar putea fi încadrate în baza art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Isaev Boris Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie